

Omilia Prelatului Opus Dei cu ocazia sărbătorii Sf. Josemaría, 2012

Invitația la munca, ca și parte integrantă a operei răscumpărării, este vocația originară a fiecărei femei și a fiecărui bărbat. În împrejurările actuale, multe țări suferă flagelul șomajului, care produce atât de multe îngrijorări și neplăceri în nenumărate familii. Să ne rugăm pentru autoritățile civile și responsabili vieții publice, la toate nivelurile, pentru ca, iluminați de către Înțelepciunea

dumnezeiască, să știe să
găsească și să pună în practică
măsurile potrivite ca să ieșim
din actuala criză

25.06.2012

La Roma, Bazilica Sf. Eugen,
26.06.2012

Iubiți credincioși,

1. Cu ocazia altor aniversări, deja comentaserăm lecturile Sfintei Liturghii în cinstea Sf. Josemaría. Astăzi doresc ca dvs. și eu să ne oprim asupra mesajului pe care ni l-a transmis fondatorul Opus Dei: sfințirea în viața de zi cu zi, așa cum a predicat-o Isus Cristos și ni se prezintă în textele Genezei, scrisorii Sf. Paul către Romani și în Evanghelia Liturghiei de astăzi.

Să luăm în considerare partea finală a textului cărții Genezei pe care tocmai am auzit-o: *Domnul Dumnezeu l-a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca să o lucreze și să o păzească* (Gn 2, 15). Invitația la munca, ca și parte integrantă a operei răscumpărării, este vocația originală a fiecărei femei și a fiecărui bărbat. Cu dreptate, Sf. Josemaría putea afirma că orice muncă cinstită este «un mijloc necesar pe care Dumnezeu ni-l încredințează aici pe pământ, prelungind zilele noastre și făcându-ne părtași ai puterii lui creatoare, ca să ne câștigăm traiul și în același timp *adună roade spre viața cea veșnică* (In 4, 36)» (Sf. Josemaría, Prietenii lui Dumnezeu, 57). În acest fel ne invită să-L descoperim din nou pe Dumnezeu, atât la muncile importante cât și la ocupațiile zilnice, care se pot converti în fundament solid pentru sfîntirea personală.

Această dimensiune originară a muncii este rațiunea cea mai profundă a dreptului tuturor să aibă o ocupație profesională care să îi permită să trăiască și să rezolve necesitățile familiei lui. Din păcate, în împrejurările actuale, multe țări suferă flagelul șomajului, care produce atât de multe îngrijorări și neplăceri în nenumărate familii. Să ne rugăm pentru autoritățile civile și responsabili vieții publice, la toate nivelurile, pentru ca, iluminați de către Înțelepciunea dumnezeiască, să știe să găsească și să pună în practică măsurile potrivite ca să ieșim din actuala criză a țărilor respective, respectând în mod deplin demnitatea persoanelor și binele comun. Încredințăm această intenție lui Dumnezeu prin mijlocirea Sf. Josemaría, apostolul sfințirii muncii.

Suntem sunt fii ai lui Dumnezeu

2. A doua lectură amintește, prin cuvintele Sf. Paul, că creștinii sunt fii ai lui Dumnezeu, călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Apostolul trage, din această afirmare, o concluzie imediată: «n-ați primit un duh de robie ca iarăși să vă temeți, ci ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm „Abba, Tată!”» (Rm 8, 15).

Paul prezintă temerile și tulburările societății vremurilor sale, supusă la numeroase puteri, răutacioase în majoritate, caracteristice ale vechiul păgânism. De aceea, explica Benedict al XVI-lea într-una dintre enciclicele sale, acele popoare au trăit cufundați în teamă, deși aveau mulți zei; «însă zeii lor — comentează Papa — se dovediseră discutabili și din miturile lor contradictorii nu venea nici o speranță. În pofida zeilor ei erau „fără Dumnezeu” și prin urmare se aflau într-o lume întunecată, în fața unui viitor obscur» (Benedict al XVI-

lea, Enciclica Spe salvi, 30-XI-2007, n. 2).

Creștinii, dimpotrivă, ca fii ai lui Dumnezeu, știu să aibă un viitor luminos. «nu că știu în amănunțime ceea ce îi așteaptă, — continuă Papa — ci știu în ansamblu că viața lor nu se sfârșește în gol. Numai atunci când viitorul este sigur ca realitate pozitivă, devine posibil de trăit și prezentul» (Enciclica Spe salvi, 30-XI-2007, n. 2).

Să medităm des la această realitate: sunt fiu al lui Dumnezeu, fiică a lui Dumnezeu; și, în fața acestui dar, este logic să încercăm să conferim un sens suprafiresc la tot ceea ce facem. Sf. Josemaría obișnuia să repet că cel suprafiresc, când se referă la oameni, în cele din urmă, devine deplin uman. Dacă venim în întâmpinarea harului, suntem gata să menținem un dialog cu Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Duhul

Sfânt, în orice împrejurare și activitate.

Această mare minune a credinței noastre ne va umple de curaj, preaiubiți credincioși, ca să înfruntăm, cu încredere în Dumnezeu și seninătate, dificultățile pe care le întâmpinăm în existența noastră; și acelea care provin ca urmare a actualei crize economice și a lipsei locurilor de muncă. Susținuți de această certitudine, putem face ale noastre cuvintele psalmului responsorial: *laudate Dominum omnes gentes*, ca răspuns la fagaduințele pe care Dumnezeu însuși ni le adresează: *cere-mi și îți voi da neamurile ca moștenire și în stăpânire marginile pământului!* (Ps 2, 8).

Dar trebuie să cerem cu credință și perserverență să se rezolve în mod pozitiv suferințele produse de lipsa de muncă. Uniți cu tărie între Voința

lui Dumnezeu, care îndreaptă toate evenimentele spre bine celor care cred în El, putem repeta: *Slujiți Domnului cu frică, plecați-vă la picioarele lui cu cutremur! (...) Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El!* (Ps 2, 11-12).

Anul credinței

3. Încă o dată, am meditat la marea minune a pescuitului miraculos din Evanghelie. Din punct de vedere uman, îndemnul lui Isus — să arunce mrejele în plină zi, după o noapte neroditoare — părea inutil și absurd. De asemenea, Petru și alții erau pescari de profesie: știau bine meseria și zonele mai ascunse ale lacului Genezaret care nu avea secrete pentru ei. Totuși, ascultă: *in verbo autem tuo laxabo retia* (Lc 5, 5), dacă poruncești tu, voi arunca din nou mrejele. Nu vă minunează credința lui Simon Petru? Și noi avem nevoie de credință pentru a

face față vicisitudinilor existenței noastre, mai ales cele care implică un răspuns generos la planurile lui Dumnezeu.

În câteva luni, în octombrie, va începe Anul Credinței convocat de Sfântul Părinte. Cum ne pregătim? Înfăptuim în mod explicit această virtute înainte de a primi Sacramentul Spovezii sau al Împărtășaniei? Ne îndreptăm lui Dumnezeu cu credință în rugăciune, în ciuda multelor obligații profesionale care ne ocupă timpul? Încercăm să le apropiem de Domnul pe persoanele iubite, pe prieteni, pe colegi? Să nu uităm — pentru că este adevărat — că Dumnezeu vrea să se folosească de fiecare dintre noi pentru ca ceilalți să-L cunoască, să și-L apropie, să-L iubească.

Uitați ce credință deschide larg toate porțile și arată orizonturi care se păreau închise. Această este

învățătură a pasajului evanghelic.
Ascultând la îndemnul Domnului,
Petru și tovarășii lui aruncau mrejele
lor: *Așa au făcut — povestește Sf.*
Luca — și au prins o mulțime mare de
pești, încât li se rupeau mrejele.
Atunci au făcut semn tovarășilor lor
din cealaltă barcă să vină și să-i ajute.
Aceștia au venit și au umplut
amândouă bărcile până într-atât încât
erau să se scufunde (Lc 5, 6-7).

Ce mare lecție de credință și
ascultare la Dumnezeu! Isus Cristos
ne invită și pe noi să ne sfințim în
împrejurările obișnuite de zi cu zi și
să aruncăm mrejele apostolatului în
marea lumii.

S-o rugăm pe Sfânta Fecioară Maria,
prin mijlocirea Sf. Josemaría, pentru
ca fiecare dintre noi să știe să audă
glasul lui Cristos și să se implice —
insist — la răsonarea acestui glas la
ureche multor altor persoane. Astfel
vor fi, ca Apostoli, urmași lui Cristo și

pescări de oameni în mijlocul
ocupațiile obișnuite.

Și, firesc, să-I cerem Domnului — ca
buni fii ai Succesorului lui Petru —
să-l ajute pe Sfântul Părinte, pe
episcopi, pe preoți, în misunea lor de
Păstori care știu să dea viața pentru a
sluji pe toate suflete. Amin.

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/omilia-
prelatului-opus-dei-cu-ocazia-
sarbatorii-sf-josemaria-2012/](https://opusdei.org/ro-ro/article/omilia-prelatului-opus-dei-cu-ocazia-sarbatorii-sf-josemaria-2012/)
(16.03.2026)